

DOI 10.26886/2520-7474.2(66)2025.5

UDC: 378.147:784

**THE ESSENCE AND SPECIFICITY OF SINGING DEVELOPMENT OF
STUDENTS OF ART FACULTIES**

Zhao Yulong, Post-graduate student

<https://orcid.org/0009-0001-4070-9271>

e-mail: shoruz@ukr.net

Anatoly Avdievsky Faculty of Arts, Mykhailo Drahomanov Ukrainian State University, Kyiv, Ukraine

The article is devoted to the problem of studying the essence and specifics of the singing development of students of the faculties of arts, the relevance of which is due to the growth of the general social popularity of singing activity, the need for professional training of teachers-vocalists capable of effective vocal training of students of general education and music schools. The author determines the procedural-staged nature of singing development by tempo-temporal and dynamic-qualitative factors, united by the setting of the goal of this process regarding the gradual mastery by students of the set of vocal skills of vocal sound formation, vocal technique, musical interpretation, vocal-performing reliability, vocal-performing artistry. The vocal-physiological aspect of the study outlines the singing development of students of the faculties of arts as a staged, dynamic process of positive morphofunctional changes in the vocal apparatus in accordance with the acquisition and improvement of singing skills and abilities, as well as the singing experience acquired in the process of educational vocal activity. The psychological aspect responsible for the formation of cognitive abilities, value orientations, artistic and aesthetic tastes considers singing development as a dynamic process of intellectual and cognitive formation of the future vocalist in the process of professional

educational activity based on interaction with the educational environment. The singing development of students of the faculties of arts is characterized by a focus on acquiring vocal and performing competence, and its specificity lies in the creative potential of this process, which makes it possible to transfer the student's personality from the initial level of formation of singing skills and abilities to a high professional and competent level of their formation.

Key words: *singing development, students of art faculties, singing skills and abilities, vocal voice formation, vocal-performing competence.*

Аспірант, Чжао Юйлун, Сутність та специфіка співацького розвитку студентів факультетів мистецтв / факультет мистецтв імені Анатолія Авдієвського Українського державного університету імені Михайла Драгоманова, Київ, Україна

Стаття присвячена проблемі дослідження сутності та специфіки співацького розвитку студентів факультетів мистецтв, актуальність якої обумовлена зростанням загально-суспільної популярності співацької діяльності, необхідністю фахового навчання педагогів-вокалістів, здатних до ефективної вокальної підготовки учнів загальноосвітніх та музичних шкіл. Автор детермінує процесуально-стадіальний характер співацького розвитку темпово-часовими та динамічно-якісними чинниками, об'єднаними постановкою мети цього процесу щодо поступового оволодіння студентами сукупністю вокальних умінь вокального звукоутворення, вокальної техніки, музичної інтерпретації, вокально-виконавської надійності, вокально-виконавського артистизму. Вокально-фізіологічний аспект дослідження окреслює співацький розвиток студентів факультетів мистецтв як стадіальний, динамічний процес позитивних морфофункціональних змін голосового апарату у відповідності до

набуття й удосконалення співацьких умінь і навиків, а також до набутого у процесі навчальної вокальної діяльності співацького досвіду. Психологічний аспект, відповідальний за формування когнітивних здібностей, ціннісних орієнтацій, художньо-естетичних смаків розглядає співацький розвиток як динамічний процес інтелектуально-когнітивного становлення майбутнього вокаліста у процесі фахової навчальної діяльності на основі взаємодії із навчальним середовищем. Співацький розвиток студентів факультетів мистецтв характеризується спрямованістю на набуття вокально-виконавської компетентності, а його специфіка полягає в творчому потенціалі цього процесу, який уможливорює переведення особистості студента з початкового рівня сформованості співацьких умінь і навиків на високий професійно-компетентнісний рівень їх сформованості.

Ключові слова: співацький розвиток, студенти факультетів мистецтв, співацькі уміння і навички, вокальне голосоутворення, вокально-виконавська компетентність.

Вступ. Проблематика підвищення ефективності співацького розвитку студентів факультетів мистецтв обумовлюється постійним зростанням популярності співацької діяльності серед людей абсолютно різних вікових категорій, а особливо – серед дітей та юнацтва. Адже «...спів – найдоступніший та найпопулярніший вид творчої діяльності, який сприяє залученню до вокального мистецтва широких верств суспільства» [12, 84].

Особистісний співацький розвиток, незважаючи на його затребуваність абсолютно різними верствами суспільства, людьми різних професій і абсолютно різного віку, майже не є доступним в сенсі самонавчання. Навіть люди, які мають гарні спадкові співацькі вокальні здібності і бажають їх розвинути, як правило, потребують професійного

вокально-педагогічного втручання для успішного співацького розвитку, зокрема, ефективної методики, відповідних педагогічних обставин, збагачення співацького досвіду тощо.

Особливого значення набуває ефективний співацький розвиток для студентів факультетів мистецтв, які після закінчення закладів вищої музичної та музично-педагогічної освіти мають, у свою чергу, вокально розвивати учнів загальноосвітніх та музичних шкіл, шкіл мистецтв, формувати в них вокальні та вокально-хорові уміння та навички, а також музичну культуру в цілому. Саме для виконання цього важливого суспільного завдання майбутні педагоги-музиканти мають майстерно володіти як власним голосовим апаратом, так і ефективними методиками, технологіями вокального навчання, посідаючи високий рівень співацької розвиненості.

Аналіз останніх джерел із проблеми. Проблема співацького розвитку студентів факультетів мистецтв осмислюється сучасними педагогами-вокалістами, методистами у галузі вокальної педагогіки та виконавства дослідниками, в основному, з позицій набуття майбутніми фахівцями-музикантами компетентності у галузі вокальної педагогіки та виконавства. Зокрема, основні теорії та вокально-педагогічні платформи у галузі співацького розвитку студентів факультетів мистецтв шляхом формування умінь в них вокальних та вокально-хорових умінь, представлені в працях А.Авдієвського, Л.Василенко, Е.Печерської, О.Роденкової, О.Єременко, А.Козир, Л.Куненко, О.Прядко та ін. [1], [9], [10], [11], [12], [20]. Важливий аспект проблематики співацького розвитку майбутніх учителів музичного мистецтва щодо надійності і стабільності вокального виконавства висвітлено у працях Л.Котової, О.Маруфенко, О.Матвеевої, Сюй Вейвей, Тянь Лінь та ін. [3], [4], [5], [6], [13].

Мета статті. Дослідити, теоретично обґрунтувати, охарактеризувати та визначити сутність та специфіку співацького розвитку студентів факультетів мистецтв.

Виклад основного матеріалу. Дослідження сутності поняття «співацький розвиток студентів факультетів мистецтв» доречно, на нашу думку, починати з аналізу поняття «розвиток особистості» у психолого-педагогічному аспекті. С.Гончаренко окреслює поняття «розвиток особистості» в якості «процесу формування особистості як соціальної якості індивіда в результаті його соціалізації та виховання [2, 404]. Вчений розкриває це поняття, наполягаючи на тому, що «маючи природні анатомо-фізіологічні передумови до становлення...», особистість «...у процесі соціалізації вступає у взаємодію із навколишнім світом, оволодіваючи досягненнями людства» [2, 404-405].

Накладаючи наведене вище енциклопедичне визначення на проблематику співацького розвитку студентів факультетів мистецтв, можна зазначити, що, маючи від природи хороші вокальні дані – силу голосу, приємний тембр, здатність координувати голосові можливості із слуховими тощо, студенти у процесі фахового музичного, музично-педагогічного навчання загалом і вокальної підготовки зокрема, вступають у персональну комунікацію, з одного боку, із суб'єктами навчального процесу – викладачами, іншими студентами, а з іншого боку – активно спілкуються із творами вокального мистецтва, оволодіваючи досвідом їх виконання.

Е.Печерська визначає співацький розвиток як «безупинний процес удосконалення співацької діяльності, зумовлений розвитком психічних процесів, емоційної сфери, музичних здібностей і підкріплений формуванням співацьких навичок» [9, 54].

О.Роденкова, яка досліджувала співацький розвиток у контексті мутаційних процесів, характеризує співацький розвиток як

«...цілеспрямований педагогічний вплив на співацький голос ... з метою усунення дискретного підходу та реалізації принципу континуальності вокального навчання», основою якого «...є інтелектуально-практична діяльність, ... позитивна мотивація до співацької діяльності ... і прийняття співаками... захисних аспектів академічного звукоутворення...» [12, 6].

О.Прядко осмислює вокальний розвиток студентів факультетів мистецтв як «важливий компонент фахової підготовки студентів мистецьких спеціальностей», окреслюючи рівень співацького розвитку в якості «визначного критерію ... фахової компетентності, готовності до праці в складних умовах сучасної освіти та культури» [11, 400].

Спираючись на представлені вище визначення співацького розвитку, слід зазначити про процесуально-стадіальний характер цього феномену, детермінований як темповими чинниками (швидкість розвитку), так і якісними чинниками (динаміка розвитку). Водночас, процесуально-стадіальний характер співацького розвитку студентів факультетів мистецтв обумовлюється «...визначенням мети, етапів, методів, завдань і технологій доцільної організації підготовки студентів у системі мистецької освіти» [13, 85].

Сучасні вчені, що працюють у галузі теорії і практики співацького розвитку учнів та студентів, методисти вокальної підготовки, серед яких В.Антонюк, Л. Василенко, Н.Гребенюк, Т.Жигінас, І.Колодуб, Л.Куненко, Є.Проворова, Л.Тоцька та ін., стверджують, що сутність цього процесу знаходиться у річищі поступового оволодіння сукупністю вокальних умінь і навиків, серед яких уміння й навички правильного вокального звукоутворення, вокальної техніки, музичної інтерпретації, вокально-виконавської надійності, вокально-виконавського артистизму тощо.

Оволодіння сукупністю цих умінь і навиків студентів відбувається у процесі належно організованої навчальної вокально-репетиційної і

вокально-виконавської діяльності за участі професорсько-викладацького складу факультетів мистецтв.

З метою детального аналізу сутності та специфіки досліджуваного поняття розглянемо деякі аспекти співацького розвитку майбутніх вокалістів – педагогів, виконавців, методистів тощо. На нашу думку, одним з найважливіших аспектів дослідження співацького розвитку студентів факультетів мистецтв є вокально-фізіологічний аспект, пов'язаний із індивідуальністю голосового апарату студента, відповідального за механізм вокального звукоутворення.

У процесі вокального звукоутворення комплексно беруть участь такі ділянки організму й анатомічні органи, як:

корпус, що включає кістково-м'язову тканину «пресу», ребра, діафрагму, грудну клітину з відповідними групами м'язів, органами дихання (легенями, трахеєю тощо), відповідальними за співацьке дихання і утворення грудного резонансу під час вокальної фонації та ін.;

шийно-горлову ділянку й ділянку голови, що включають гортань, голосові складки, носову й ротову порожнини, язик, зуби, піднебіння, відповідальні за артикуляцію під час співу, перенісся, лоб, маківку голови, відповідальні за утворення головного резонансу під час вокального звукоутворення та ін.

Вельми важливу функцію у процесі вокального звукоутворення виконують органи слуху, розташовані у ділянці голови. Саме органи слуху, функціонуючи у процесі вокальної фонації, дозволяють контролювати процес співу в реальному часі.

Водночас, провідним спрямовуючим, об'єднуючим, координуючим, регулюючим фактором під час співу є мозкова активність. Зокрема, «м'язові рухи голосового апарату ... знаходяться під постійним контролем кори головного мозку, що продукує аналіз і синтез означених рухів, уможливлючи їх корекцію у процесі співу на основі залучення

нервових імпульсів, ...спираючись на функціонування ... нервової системи, забезпечуючи координацію між руховою діяльністю м'язів і слуховим відчуттям» [14, 40].

Отже, розглядаючи досліджуваний феномен у вокально-фізіологічному аспекті, зазначимо, що співацький розвиток студентів факультетів мистецтв з позицій фізіології вокального голосоутворення являє собою стадіальний, динамічний процес позитивних морфофункціональних змін голосового апарату майбутнього фахівця у відповідності до набуття й удосконалення співацьких умінь і навиків, а також до набутого у процесі навчальної вокальної діяльності співацького досвіду.

Тобто, незважаючи на високий, середній або низький рівень успадкованих музично-вокальних здібностей, обумовлених генетичними й антропометричними факторами, успішний співацький розвиток передбачає динамічне підвищення наявних рівнів розвиненості означених здібностей: позитивну динаміку сили співацького голосу, облагородження й удосконалення тембрового забарвлення за рахунок умінь застосування головного й грудного резонансу, витривалість і рівномірний розподіл співацького дихання тощо.

Також важливим аспектом дослідження співацького розвитку студентів факультетів мистецтв є психологічний аспект, відповідальний за духовно-емоційне та інтелектуально-творче становлення, за формування когнітивних здібностей, ціннісних орієнтацій, художньо-естетичних смаків майбутнього вокаліста, вчителя музичного мистецтва у процесі вокальної підготовки. Цей аспект дослідження співацького розвитку студентів факультетів мистецтв напряду пов'язаний із розглянутим вище вокально-фізіологічним аспектом, зокрема, в частині вмотивованості вокальної навчальної діяльності.

Спираючись на розроблене С. Гончаренком визначення психологічного розвитку особистості в якості «формування і вдосконалення пізнавальної діяльності й рис особистості людини на різних етапах її життя» [2, 388], «становлення специфічно людських вищих психічних функцій у процесі життєдіяльності» [2, 405], доцільно охарактеризувати співацький розвиток студентів факультетів мистецтв в психологічному аспекті. Зокрема, у цьому контексті співацький розвиток студентів факультетів мистецтв доречно розглядати як динамічний процес інтелектуально-когнітивного становлення майбутнього вокаліста у процесі фахової навчальної діяльності на основі взаємодії із навчальним середовищем, зовнішнім середовищем як під цілеспрямованим педагогічно-розвивальним впливом професорсько-викладацького складу, так і під стихійними впливами оточуючого світу.

Слід також додати, що, оскільки до специфічно людських вищих психічних функцій відносяться функції мислення, до яких належать функції цілеутворення, розуміння, розв'язання задач і проблем, рефлексії [3], [15], [16], [18], то співацький розвиток студентів факультетів мистецтв в психологічному аспекті відповідає за духовно-емоційне, інтелектуально-творче становлення на основі активізації вищеназваних мисленневих функцій, які забезпечують:

вмотивованість навчальної співацької діяльності (функція цілеутворення);

ефективність когнітивно-знанневих процесів щодо набуття й засвоєння знань у галузі анатомічної структури голосового апарату співака, профілактики та гігієни співацького голосу, теорій вокального звукоутворення та фонації на кшталт резонансної, нейрохронастичної тощо, вокальної педагогіки та виконавства, історії розвитку вокального мистецтва, вокальних шкіл тощо (функція розуміння);

Оскільки співацький розвиток студентів факультетів мистецтв відбувається безпосередньо під час вокальної підготовки, яка інтегрує навчальну пізнавальну, вокально-репетиційну, вокально-виконавську діяльність тощо, то саме інтеграція різновидів навчальної діяльності детермінує послідовність етапів співацького розвитку, а саме:

перший установчо-технологічний етап передбачає закладення фундаментального підґрунтя співацького розвитку студентів щодо формування основних співацьких умінь і навиків вокального звукоутворення в частині точності вокального інтонування, опори й рівномірного розподілу співацького дихання, вокальної артикуляції, застосування грудного й головного резонансу, рухливості співацького голосу тощо;

другий поглиблювально-фундаментальний етап передбачає набуття студентами фундаментальних теоретичних знань та умінь щодо музично-інтерпретаційної комунікації, розроблення та практичних втілення у процесі співу власного інтерпретаційного задуму;

третій виконавсько-компетентнісний етап передбачає набуття студентами вокально-виконавської компетентності в частині досконалого сценічного виконання вокальних творів, сформованості надійності вокального виконавства, виконавського артистизму тощо.

Співацький розвиток майбутніх вокалістів базується на навчально-педагогічній комунікації таких суб'єктів цього процесу, як студентство і професорсько-викладацький склад, причому специфіка означеної комунікації полягає в її цілеспрямованості на досягнення студентством вокально-виконавської компетентності [20]. Отже доцільно охарактеризувати співацький розвиток студентів факультетів мистецтв в якості перетворюючого процесу суб'єкт-суб'єктної навчальної діяльності, адже специфіка співацького розвитку майбутніх фахівців полягає в цілеспрямованій творчій трансформації особистості кожного із студентів.

Означена трансформація стосується не тільки розвитку безпосередньо вокальних здібностей, співацьких умінь на кшталт умінь плавного звуковедення, кантиленного співу, рівномірного розподілу співацького дихання, застосування головних та грудних резонаторів тощо, але й формування та удосконалення ряду професійно-особистісних інтелектуально-творчих характеристик, серед яких:

готовність до фахового провадження вокально-виконавської та вокально-педагогічної діяльності;

вокально-виконавська та вокально-педагогічна ерудованість (вільне володіння знаннями у галузі анатомічної будови голосового апарату);

вокально-виконавська надійність (вільне володіння уміннями рефлексивного аналізу перебігу та результатів власної вокальної діяльності, уміннями самоконтролю, самооцінювання та самокорекції під час вокального виконавства та вокально-педагогічної діяльності);

вокально-виконавська компетентність, яка охоплює і підсумовує всі наведені вище професійно-особистісні інтелектуально-творчі характеристики, базовані на відповідних знаннях, уміннях, навиках та досвіді вокально-виконавської та вокально-педагогічної роботи.

Таким чином, співацький розвиток спрямовує студентів факультетів мистецтв на набуття вокально-виконавської компетентності, яка є метою означеного розвитку, а специфіка співацького розвитку полягає:

в творчому потенціалі цього процесу, який уможлиблює переведення особистості студента з початкового рівня співацької розвиненості на високий – компетентнісний рівень;

у вокально-педагогічній спрямованості означеного процесу на формування та керування діяльністю учнів з метою формування їх музичної культури.

Слід зауважити, що творчий характер співацького розвитку студентів факультетів мистецтв полягає в тому, що цілеспрямованій динамічній

трансформації підлягає суб'єкт цього – тобто студент. Таким чином, закономірності співацького розвитку, детерміновані фаховою вокальною підготовкою, набувають ознак творчо-діяльнійшої специфікації суб'єкт-суб'єктного типу.

У **висновках**, підсумовуючи окреслені вище позиції, доцільно сформулювати авторське визначення сутності співацького розвитку студентів факультетів мистецтв в якості цілеспрямованого, поетапно-динамічного, перетворюючого процесу вокально-фізіологічного, духовно-емоційного й інтелектуально-творчого становлення та удосконалення загально-музичних та співацьких можливостей студентства на основі комплексу методів, засобів і прийомів вокального навчання, спрямованих на досягнення максимальної результативності щодо розвиненості співацьких умінь.

Подальші науково-теоретичні розвідки у галузі проблематики означеного дослідження доречно провадити у річищі проектування й моделювання описової методичної моделі співацького розвитку студентів факультетів мистецтв і розроблення відповідного педагогічного інструментарію.

Література:

1. Авдієвський А.Т., Болгарський А.Г. (1991) Проект програм з музики середньої загальноосвітньої школи та позакласна робота з музики 1-4 класи. Київ: Освіта. 74 с.
2. Гончаренко С.У. (2011), Український педагогічний енциклопедичний словник. Рівне: Волинські обереги. 552 с.
3. Іллін Є. П. (2013), Мотивація і мотиви. Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 512 с.
4. Котова Л. (2000), Емоційна стійкість як засіб формування інструментально-виконавської надійності у студентів музично-

педагогічних факультетів: дисертація кандидата педагогічних наук: 13.00.02. Мелітополь, 260 с.

5. Маруфенко О.В. (2004), Слухацька установка як психологічна умова формування та розвитку вокально-слухових навичок. Наукові записки: псих.-пед. науки. Ніжин: НДПУ, С. 155-158.

6. Матвєєва О.В. (2005), Координація надійності співу майбутніх учителів музики в контексті емоційної теорії когнітивного дисонансу. Ідеї опіки дітей і молоді в історико-педагогічній науці: збірник наукових праць. Івано-Франківськ, С.78-82.

7. Матвєєва О.В. (2010), Методика формування вокально-виконавської надійності у майбутніх учителів музики: автореферат на здобуття ступеня кандидата педагогічних наук: спеціальність 13.00.02 «Теорія та методики навчання музики і музичного виховання». Київ, 23 с.

8. Огнев'юк В.О. (2012), Освітologia – науковий напрям інтегрованого дослідження сфери освіти. Рідна школа: щомісячний науково-педагогічний журнал. № 4-5 (988-989). С. 44-51.

9. Печерська Е.П. (2005), Співацький розвиток дітей: Сутність і шляхи вдосконалення. Наука і освіта, № 1-2, С.54-58.

10. Печерська Е.П. (2001), Уроки музики в початкових класах. Київ: Либідь, 272 с.

11. Прядко О.М. (2010), Акустичні особливості співацького розвитку. Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології. № 7(9). С.400-409.

12. Роденкова О.Д. (2013), Розвиток співацького голосу учнів шкіл мистецтв у мутаційний період. Автореферат дисертації кандидата педагогічних наук. 13.00.02 – теорія та методика музичного навчання. 20 с.

13. Ся Цзін (2018), Зміст методики розвитку співацького голосу у студентів педагогічних університетів засобами візуального моделювання.

Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 16: Творча особистість учителя: проблеми теорії і практики. Випуск. 30. С. 83-88.

14. Тянь Лінь. (2022), Методика формування вокально-технічних умінь майбутнього вчителя музики у процесі фахового навчання. Дисертація доктора філософії. 014 – Середня освіта (музичне мистецтво). Київ: НПУ. 275 с.

15. Хоружа О.В. (2023), Етномузичні аспекти етнопедагогічного мислення майбутнього вчителя музичного мистецтва в контексті ментальності українства. Науковий часопис НПУ імені М.П. Драгоманова. Серія 14. Теорія і методика мистецької освіти. Київ: УДУ імені Михайла Драгоманова. Випуск 30. С.34-40.

16. Хоружа О.В. (2009), Компонентна структура етнопедагогічного мислення майбутнього вчителя музики. Науковий часопис національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова. Серія 14. Теорія і методика мистецької освіти: Збірник наукових праць . Матеріали III Міжнародної науково-практичної конференції “Гуманістичні орієнтири мистецької освіти” 22-24 квітня 2009 р. Київ: НПУ імені М.П.Драгоманова, Випуск 7 (12). С. 116-122.

17. Хоружа О.В., Косенко І.В. (2018), Інноваційні аспекти формування творчої активності школярів на уроках музичного мистецтва студентами-практикантами. Науковий часопис НПУ імені М.П. Драгоманова. Серія 14. Теорія і методика мистецької освіти: збірник наукових праць. Київ: Вид-во НПУ імені М.П.Драгоманова, Вип. 24 (29). С. 128-132.

18. Шахов В.І. (1992), Формування педагогічного мислення у студентів педагогічних ВНЗ. Дисертація кандидата педагогічних наук: 13.00.01. Київ. 196 с.

19. Штефан Л.В. (2017), Когерентне методичне середовище самоосвіти педагога для проектування інноваційних технологій навчання

у професійній підготовці майбутніх інженерів. Проблеми інженерно-педагогічної освіти. Педагогічні технології. № 56-57. С. 204-213.

20. Alla Kozyr, Vasyl Fedoryshyn, Olena Khoruzha, Larysa Chyncheva, Oksana Gusachenko. (2021), Scopus. The competence approach as a methodological tool for shaping the professional competence of future music teachers. Journal of Higher Education Theory and Practice, pp. 67-73.

References:

1. Avdievsky A.T., Bolgarsky A.G. (1991) Project of music programs for secondary general education schools and extracurricular work in music for grades 1-4. Kyiv: Osvita. 74 p.

2. Goncharenko S.U. (2011), Ukrainian pedagogical encyclopedic dictionary. Rivne: Volynski oberegi. 552 p.

3. Illin E.P. (2013), Motivation and motives. Ternopil: Textbook - Bohdan, 512 p.

4. Kotova L. (2000), Emotional stability as a means of forming instrumental and performing reliability in students of music and pedagogical faculties: dissertation of the candidate of pedagogical sciences: 13.00.02. Melitopol, 260 p.

5. Marufenko O.V. (2004), Listening attitude as a psychological condition for the formation and development of vocal-auditory skills. Scientific notes: psych.-pedagogical sciences. Nizhyn: NDPU, pp. 155-158.

6. Matveeva O.V. (2005), Coordination of singing reliability of future music teachers in the context of the emotional theory of cognitive dissonance. Ideas of caring for children and youth in historical and pedagogical science: collection of scientific works. Ivano-Frankivsk, pp. 78-82.

7. Matveeva O.V. (2010), Methodology for the formation of vocal-performing reliability in future music teachers: abstract for the degree of

candidate of pedagogical sciences: specialty 13.00.02 "Theory and methods of teaching music and musical education". Kyiv, 23 p.

8. Ognev'yuk V.O. (2012), *Osvitologiya – a scientific direction of integrated research in the field of education*. Native school: monthly scientific and pedagogical journal. No. 4-5 (988-989), pp. 44-51.

9. Pecherska E.P. (2005), *Singing development of children: Essence and ways of improvement*. Science and education, No. 1-2, pp.54-58.

10. Pecherska E.P. (2001), *Music lessons in primary classes*. Kyiv: Lybid, 272 p.

11. Pryadko O.M. (2010), *Acoustic features of singing development*. Pedagogical sciences: theory, history, innovative technologies. No. 7(9). P.400-409.

12. Rodenkova O.D. (2013), *Development of the singing voice of students of art schools in the mutation period*. Abstract of the dissertation of the candidate of pedagogical sciences. 13.00.02 – theory and methodology of musical education. 20 p.

13. Xia Jing (2018), *The content of the methodology for developing the singing voice of students of pedagogical universities using visual modeling*. Scientific journal of the NPU named after M. P. Dragomanov. Series 16: Creative personality of the teacher: problems of theory and practice. Issue. 30. P. 83-88.

14. Tian Lin. (2022), *Methodology for the formation of vocal and technical skills of a future music teacher in the process of professional training*. Doctor of Philosophy dissertation. 014 – Secondary education (musical art). Kyiv: NPU. 275 p.

15. Khoruzh O.V. (2023), *Ethnomusical aspects of ethnopedagogical thinking of a future teacher of music in the context of the mentality of Ukrainianism*. Scientific journal of the National Pedagogical University named after M.P. Dragomanov. Series 14. Theory and methods of art

education. Kyiv: Mykhailo Dragomanov State Pedagogical University. Issue 30. P.34-40.

16. Khoruzh A.V. (2009), Component structure of ethnopedagogical thinking of a future teacher of music. Scientific journal of the National Pedagogical University named after M.P. Dragomanov. Series 14. Theory and methods of art education: Collection of scientific papers. Materials of the III International scientific and practical conference "Humanistic guidelines of art education" April 22-24, 2009. Kyiv: National Pedagogical University named after M.P. Dragomanov, Issue 7 (12). P.116-122.

17. Khoruzha O.V., Kosenko I.V. (2018), Innovative aspects of the formation of creative activity of schoolchildren in musical art lessons by student-interns. Scientific journal of the NPU named after M.P. Dragomanov. Series 14. Theory and methodology of art education: collection of scientific papers. Kyiv: Publishing house of the NPU named after M.P. Dragomanov, Issue 24 (29). P. 128-132.

18. Shakhov V.I. (1992), Formation of pedagogical thinking in students of pedagogical universities. Dissertation of the candidate of pedagogical sciences: 13.00.01. Kyiv. 196 p.

19. Stefan L.V. (2017), Coherent methodological environment of teacher self-education for the design of innovative teaching technologies in the professional training of future engineers. Problems of engineering and pedagogical education. Pedagogical Technologies. No. 56-57. P. 204-213.

20. Alla Kozyr, Vasyl Fedoryshyn, Olena Khoruzha, Larysa Chyncheva, Oksana Gusachenko. (2021), Scopus. The competence approach as a methodological tool for shaping the professional competence of future music teachers. Journal of Higher Education Theory and Practice. P. 67-73.

Copyright Zhao Yulong ©. 2025. This is an openaccess article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License (CC BY). The use, distribution or reproduction in other forums is permitted, provided the original author(s) or licensor are credited and that the original publication in this journal is cited, in accordance with accepted academic practice. No use, distribution or reproduction is permitted which does not comply with these terms.